

[Iver Poulsen.]

også var tilfældet ved fremsættelse og behandling af forslaget om omsætningskatten, for det er simpelt hen umuligt for de folketingsmedlemmer, som ikke på forhånd er informeret og orienteret om forslagenes indhold, at underkaste dem blot en nogenlunde beskeden bearbejdning og saglig vurdering.

Det har åbenbart heller ikke været regeringens mening, at folketinget skulle have anden opgave end uden væsentlige kommentarer at sige enten ja eller nej til denne såkaldte helhedsløsning, som regeringen og fagforeningerne er blevet enige om. Det er alene fagforeningerne og ikke folketinget, som regeringen har forhandlet med, og det er fagforeningernes mening og godkendelse og ikke den folkevalgte repræsentations godkendelse, der har interesseret regeringen. Det er ganske tydeligt fagforeningerne, der har haft det store, det sidste og afgørende ord i forbindelse med disse lovforslag.

Regeringens hele udemokratiske adfærd taget i betragtning er der for mig i hvert fald ingen tvivl om, at fagforeningerne som regeringens strenge herrer har dikteret regeringen, hvordan det skal være, og den højtærede statsministers udtalelse i fremsættelsestalen om, at der ikke kan ændres noget ved disse lovforslag, synes at vise, at regeringen har fået besked om ikke at komme tilbage fra folketinget og antyde noget om, at spørgsmålene skal forhandles her i den folkevalgte, repræsentative forsamling. Her er spørgsmålet åbenbart kort og godt: er du socialdemokrat, ja eller nej? Hvis ikke, gider vi ikke at høre din og anderledes tænkende vælgeres mening.

Stillet over for en flertalsregerings og fagforeningernes fremgangsmåde kan det for resten også være ret underordnet, om der levnes folketinget tid til at underkaste de 12 lovforslag en forsvarlig behandling, for det står i regeringens magt at gennemtrumfe de 12 lovforslag, der som nævnt ifølge statsministerens udtalelse udgør en samlet kæde, hvor der ikke må pilles ved nogen af leddene, for kæden er nemlig omhyggeligt udarbejdet, og dens funktion er åbenbart og ganske enkelt den, at den uden noget svækket led skal lægges om halsen på det borgerlige Danmark og bringe samfundets socialisering et meget væsentligt

skridt fremad imod socialdemokratiets ønskemål, som det er udtrykt i det lille skrift „Fremtidens Danmark“.

Det ville være utilgiveligt naivt at tro på, at der er nogen anden hensigt og sidst af alle den, at forslagenes gennemførelse skulle virke bremsende på inflationen og stabiliserende på landets sønderlemmede økonomi. For øvrigt er der vel heller ingen, der tror på, at den nuværende regering, der har vist sig helt blottet for evne til at administrere de gode tider og de bedste muligheder, Danmark nogen sinde har haft for reel velstandsfremgang og for at udbygge erhvervslivets produktionsapparat og styrke dets konkurrenceevne, skulle have mod og vilje og evne til at gennemføre de sanerende foranstaltninger, som er nødvendige, hvis landet skal genrejses fra den økonomiske ruin, som regeringen har bragt det ud i, og som ikke er blevet bedre siden omsforliget, hvis skadelige virkninger vi ifølge det økonomiske råds udtalelser ikke har set enden på endnu. Vi finder det i hvert fald helt uforsvarligt at betro denne evnesvage regering de mange penge, den nu stiller krav om i form af øgede skatteindtægter.

Hvad lovforslaget om pris- og avancestop angår, skal jeg ikke gå i enkeltheder, men det må forundre, at regeringen tror, at den kan gennemføre en effektiv kontrol med et, om jeg så må sige, blandet pris- og avancestop. Man fandt jo vanskelighederne for store ved at gennemføre en blandet omsætningskat i detailledet, altså en omsætningskat, som ikke gjaldt alle varegrupper. Lige så vanskeligt, ja, vel vanskeligere, vil det blive at kontrollere et pristop, hvis forudsætningen, et generelt lønstop, ikke samtidig gennemføres, og det er ikke tilfældet her, idet nogle indkomststigninger skal være tilladt.

Lovforslagets gennemførelse vil ikke blot kræve et helt uoverskueligt og uhyre kostbart administrations- og kontrolapparat, som vil beslaglægge en mængde arbejdskraft og derfor i den nuværende situation virke yderligere inflationsfremmende. Det vil også betyde en i et ikke-socialistisk samfund meningsløs statsindblanding i det private næringsliv. For øvrigt mangler lovforslaget foruden den nævnte forudsætning, det totale løn- og indtægtsstop, endnu en forudsætning, nemlig pristalsreguleringens